

Sygn. akt: I C 304/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jan Raszkowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Maciejewska

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2017 r. w Brodnicy

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. z siedzibą w W.**

przeciwko E. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sędzia

J. R.

Sygn. akt I C 304/17

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w W. w dniu 07 listopada 2016 roku wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o zasądzenie od pozwanej E. M. kwoty 658,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 07 listopada 2016 roku oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazywał, że dochodzona przez niego kwota wynika z noty obciążeniowej wystawionej pozwanej w dniu 22 maja 2016 roku przez poprzedniego wierzyciela – (...) S.A. w W. w związku niedokonaniem w terminie zwrotu dekodera przyznanego jej w ramach umowy abonenckiej z dnia 02 marca 2011 roku. Wskazywał, że prawa do wierzytelności nabył w drodze umowy cesji wierzytelności z dnia 14 lipca 2016 roku.

Wskazał, że na dochodzoną kwotę składają się 640,00 zł tytułem należności głównej i 18,90 zł tytułem skapitalizowanych odsetek liczonych od dnia 06 czerwca 2016 roku do 06 listopada 2016 roku.

Na rozprawie w dniu 26 maja 2017 roku pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że sprzęt zwróciła, na dowód czego przedłożyła nadanie paczki z dnia 07 września 2016 roku.

(dowód: nadanie paczki – k. 48 akt)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 02 marca 2011 roku pozwana zawarła z poprzednim wierzycielem (...) S.A. w W. umowę abonencką nr (...).

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kopia umowy nr (...) – k. 27 – 28 i verte akt)

Z treści umowy wynikało, iż zawarła ona z poprzednim wierzycielem umowę w ramach promocji Nowy Cyfrowy P. – Oferta Sprzedażowa Luty 2011. Umowa była zawarta na 29 miesięcy. Przyznano jej ulgę w wysokości 1.218,40 zł i urządzenie w postaci dekodera HD 5000 za co miała zapłacić 1,00 zł. Opłata aktywacyjna wynosiła 48,00 zł, zaś opłaty miesięczne po upływie okresu promocji 151,88 zł.

Tego samego dnia sporządzono protokół wydania sprzętu w postaci dekodera HD 5000.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kopia protokołu wydania sprzętu – k. 29 akt)

Powód załączył do pozwu kopię cennika sprzętu w okresie, w którym pozwana zawierała umowę. Wskazano w nim, że dekodery HD 5000 jest wart 640,00 zł.

(dowód: kopia cennika sprzętu – k. 31 akt)

Do pozwu powód załączył również kopię regulaminu świadczenia usług poprzedniego wierzyciela, w którym wskazano między innymi, że sprzęt dekodujący jest własnością poprzedniego wierzyciela, a w przypadku jego braku zwrotu w terminie abonent będzie obciążony karą umowną, co z resztą nie zwalnia go z obowiązku zwrotu tego sprzętu.

(dowód: kopia regulaminu świadczenia usług – k. 32 – 33 i verte akt)

W dniu 22 maja 2016 roku poprzedni wierzyciel wystawił pozwanej notę obciążeniową nr (...). Zażądał w niej zapłaty kwoty 640,00 zł w terminie do 5 czerwca 2016 roku.

(dowód: kopia noty obciążeniowej nr (...) – k. 30 akt)

W dniu 14 lipca 2016 roku powód zawarł z poprzednim wierzycielem umowę sprzedaży wierzytelności. Z treści umowy wynikało, iż poprzedni wierzyciel zbył na rzecz powoda wierzytelności wskazane w załączniku nr 1 do umowy. Z załączonej kopii wyciągu z załącznika do umowy wynika, iż przedmiotem umowy była również wierzytelność wobec pozwanej.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kopia umowy z wyciągiem z załącznika – k. 34 – 37 i verte akt)

W dniu 23 sierpnia 2016 roku powód poinformował pozwaną o cesji i zawiadzał ją do zapłaty wskazanej kwoty w terminie 21 dni od otrzymania pisma. Powód załączył również dowód nadania powyższej.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kopia pisma z dnia 23 sierpnia 2016 roku – k. 38 i verte akt, dowód jego nadania – k. 39 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przedłożone przez strony dowody, które nie były kwestionowane przez strony w toku postępowania.

Pozwana wskazała, że sprzęt zwróciła przesyłając go na adres poprzedniego wierzyciela – (...) S.A. w W. w dniu 7 września 2016 roku. Oznacza to, że zwrotu dokonała już po wystawieniu noty obciążeniowej i upływie terminu jej płatności. Jak wynikało z przedłożonej przez powoda kopii regulaminu świadczenia usług poprzedniego wierzyciela, po upływie terminu na zwrot sprzętu naliczana jest kara, która nie wyłącza prawa żądania przez poprzedniego wierzyciela zwrotu sprzętu.

W ocenie Sądu taki zapis stanowi niedozwoloną klauzulę umowną bowiem nakłada na konsumenta podwójny obowiązek zwrotu sprzętu i jego równowartości. O ile niewątpliwym jest, że poprzedni wierzyciel miał prawo żądać zwrotu sprzętu i sprzęt ten - co prawda po terminie - otrzymał, o tyle wątpliwym jest naliczenie przez niego kary umownej stanowiącej równowartość sprzętu, który przecież został mu zwrócony.

Zgodnie z przepisem art. 385¹ § 1 k.p.c., postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

Zgodnie z § 3 powyższego przepisu, niezgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta.

Ustawodawca w przepisie art. 385³ k.p.c., wyszczególnił przykładowy katalog niedozwolonych klauzul, jednakże w redakcji przepisu posłużył się zwrotem „w szczególności”, zatem można uznać, iż każda rażąco naruszająca interesy konsumenta klauzula umowna może zostać uznana za niedozwoloną.

W niniejszej sprawie żądanie zapłaty kary umownej pomimo zwrotu przez pozwaną tegoż sprzętu jest również sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Zapisy regulaminu poprzedniego wierzyciela niewątpliwie we wskazanym przez Sąd zakresie godziły w interesy pozwanej, zatem w ocenie Sądu zgodnie z przepisem art. 58 k.c. w zakresie kary umownej nie wiązały one pozwanej.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że powód nie umożliwił zbadania przez Sąd zasadności naliczenia przez poprzedniego wierzyciela kary umownej. Powód nie przedłożył bowiem żadnego dokumentu, z którego wynikałoby kiedy właściwie miał nastąpić zwrot sprzętu. Powód nie wskazał też w samym uzasadnieniu pozwu przyczyn wygaśnięcia umowy pomiędzy pozwaną a poprzednim wierzycielem. W ocenie Sądu uniemożliwia to (wobec przedłożenia przez pozwaną dowodu zwrotu sprzętu) uznanie, że powód w sposób prawidłowy udowodnił zasadność dochodzonych przez niego roszczeń.

Wobec powyższego, należało uznać, iż powództwo jest nieuzasadnione i nieudowodnione, a zatem winno zostać oddalone, o czym orzeczono w sentencji wyroku.

Sędzia